

A klasszikus szabadságon

GALÉRIA - LXI. évfolyam, 48. szám, 2017. december 1.

Kósa János klasszikus mester. Posztmodern klasszikus, és az idézetek mestere. Kósa a festészeti múltba réved, új képekké formál nagy realista piktorokat. Zichy és Matejko, Munkácsy és Velázquez mind-mind főhajtásra alkalmas idézetanyag számára. De realista festészete nyomán Szt. Auby Tamás egykori vödrös akciója, performansa is posztromantikus motívummá szelődül. Kósát a festészet érdekli, a Grand Art legjava.

De néha a klasszikus is szabadságra megy. Vázlatkönyvet, ceruzát ragad, s ötletei mellé odafirkál – persze virtuózan – egy-két látványt. Alakokat a térről, közlekedőket és szerelmeseket vagy épp egy geometriai konstrukciót. Kell az. Jól jön még egy majdani festmény elő- vagy háttérébe.

Picasso könnyedsége, Lautrec frivol iróniája, Vértess Marcell karikatúrisztikus élet-rajzai jutnak eszünkbe Kósa firkaszerű rajzairól. Portrékat vet oda, kis emlékötleket.

A szabadság szabadságot ad, a feladatnélküliség felszabadít. Kósa örökösen rajzol, no nem azért, hogy ki ne essen a rutinból, hanem mert tudja, a vázlat, a firka, az ötlet szüli, építi, alakítja a képet. A mindenkori kortalan képet is.